

Sygn. akt I C 1398/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: p.o. protokolanta Joanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 03 lipca 2018 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w K.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda W. B. na rzecz Skarbu Państwa – Zakładu Karnego w K. kwotę 2.400,00 (dwa tysiące czterysta 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. przyznaje Kancelarii Adwokackiej adw. M. B. kwotę 2.952,00 (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa 00/100) złotych ze środków Skarbu Państwa Sądu rejonowego w Kłodzku tytułem wynagrodzenia za reprezentowanie w sprawie powoda W. B..

UZASADNIENIE

Powód W. B. wniósł pozew o wypłatę odszkodowania, od pozwanego Skarbu Państwa – Zakładu Karnego w K. w wysokości 10 000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, za naruszenie dóbr osobistych i narażenie powoda na doznanie ciężkiego rozstroju zdrowia, którego doznał poprzez osadzenie w celi osób palących papierosy w okresie od 23 lutego 2016 r. - 14 marca 2016 r. w celi m 18 oddziału I, a następnie w celi 5 oddział VII w okresie od 14 marca 2016 – 16. 05 2016 oraz w okresie od 02. 06 2016 do chwili obecnej.

Powód wskazał, że wina strony pozwanej nie budzi wątpliwości, osadzenie w celi dla osób palących nastąpiło, pomimo, że od dnia 16 lutego 2016 roku jest osobą niepalącą, pozwany był poinformowany przez powoda, że nie pali papierosów, a mimo tego świadomie osadzał powoda w celach dla osób palących.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie roszczeń powoda w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że co do zasady wszystkie cele w Zakładzie Karnym w K. są celami dla osób niepalących. Nie ma ogólnie ustalonego podziału na cele dla osób palących i niepalących. Wskazała, że powód 16 maja 2016 roku został przetransportowany do AS w Ś. gdzie w trakcie rozmowy oświadczył, że pali wyroby tytoniowe, a w czasie kolejnej rozmowy po przetransportowaniu 2 czerwca 2016 roku wychowawca zaznaczył, że powód pali. Wypis z zamówienia na paczkę w punkcie sprzedaży z dnia 5 czerwca 2016 roku jednoznacznie wskazuje, że powód kupował tytoń i lufki. Powód w sprawie zaprzestania używania wyrobów tytoniowych złożył pozwanemu oświadczenie dopiero w dniu 1 lipca 2016 roku i niezwłocznie po otrzymaniu oświadczenia pozwany przeniósł powoda do celi dla niepalących.

Strona pozwana wskazała, że zarzuty i twierdzenia powoda dotyczące pogorszenia stanu zdrowia wskutek przebywania z osobami palącymi nie znajdują potwierdzenia w dokumentacji medycznej.

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem z dnia 18 listopada 2016 roku oddalił powództwo. Wyrok został uchylony przez Sąd Okręgowy w Świdnicy 30 marca 2017 roku.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, realizując zalecenia Sądu Okręgowego, a także ustanawiając powodowi pełnomocnika z urzędu;

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. B. przebywa w Zakładzie Karnym w K.. Koniec kary przypada na 2. 05. 2023 roku.

Powód deklaruje się jako osoba paląca i przebywał w celach dla osób palących. Osadzony, który chce zmienić celę wyraża to na piśmie.

Powód w maju i czerwcu 2016 roku deklaruje, że pali wyroby tytoniowe. Osadzony został z osobami palącymi wyroby tytoniowe. W dniu 5 czerwca 2016 roku powód złożył zamówienie na paczkę z wyrobami tytoniowymi.

W dniu 1 lipca 2016 roku powód złożył na piśmie oświadczenie, że od dnia 16 lutego 2016 roku nie pali papierosów i nie wyraża zgody na przebywanie w celi z osobami palącymi. Zgodnie z oświadczeniem, wychowawca w ZK T. K., odnotował, że zostanie przeniesiony do celi dla niepalących. Powód został niezwłocznie przeniesiony do celi dla osób niepalących.

Przed złożeniem oświadczenia z 1 lipca 2016 roku, powód złożył skargę na osadzenie go z osobami palącymi. Skarga nie została uwzględniona po rozpoznaniu przez O.. Wskazano powodowi, że osadzenie jest zgodne z deklaracjami powoda dotyczącymi palenia wyrobów tytoniowych, a od chwili złożenia deklaracji o zaprzestaniu palenia wyrobów tytoniowych powód został niezwłocznie przeniesiony do celi dla osób niepalących.

Powód całe życie palił papierosy. Aktualnie nie pali od 16 lutego 2016 roku., po pobycie w celi izolacyjnej. Zamówienie na papierosy powód złożył bowiem tytoń stanowi środek płatniczy.

Dowód:

wydruki rozmów K- 21-22, zamówienie na paczkę K- 23

oświadczenie K- 24,

pismo K- 25, sprawozdanie i pismo K- 26-27,

notatka K- 28, skarga K- 29 , pismo K- 30, przesłuchanie informacyjne powoda K- 49 przesłuchanie świadka P. T. K- 214

Powód przebywał w jednej celi z osadzonym K. M., który jest osobą palącą. Powód zgłosił latem 2016 roku wychowawcy T. K., że chce się przenieść do celi dla niepalących.

1 lipca 2016 roku, po otrzymaniu od powoda pisemnego oświadczenia, wychowawca w ZK K., T. K., przemieścił powoda do celi dla niepalących.

Wychowawca niejednokrotnie informował powoda o potrzebie złożenia takiego oświadczenia, że jest osobą niepalącą. Odpowiadał także na skargi powoda i rozmawiał z powodem, który wcześniej deklaruje, że jest osobą palącą.

Powód rozmawiał z osadzonym G. K., że prosił wychowawcę o przeniesienie do celi dla niepalących. G. K. przebywał w innej celi.

Powód przebywał w jednej celi z M. W.. Była to cela dla osób niepalących.

Dowód:

protokoły przesłuchania świadków T. K. i K. M. K- 116-117

przesłuchanie świadka G. K. w ZK W. K- 166

przesłuchanie świadka M. W. K- 214

Powołana w sprawie, na wniosek powoda, biegła sądowa A. S. sporządziła opinię pulmonologiczną na podstawie akt sprawy.

W opinii złożonej 24 kwietnia 2018 roku biegła wskazała, że po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną powoda rozpoznaje chorobę zwyrodnieniową stawu biodrowego prawego, stan po chirurgicznej korekcji nosa, zwyrodnienia pourazowe stawów skroniowo-żuchwowych od 1994 roku, zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa, przewlekłe przerostowe zapalenie śluzówki nosa, stan po złamaniu żebra IX po stronie prawej, padaczkę pourazową w dzieciństwie.

W zakresie układu oddechowego na podstawie dokumentacji medycznej powoda biegła nie stwierdziła schorzeń przewlekłych układu oddechowego. Brak przewlekłej choroby układu oddechowego skutkuje brakiem możliwości oceny procentowego uszczerbku na zdrowiu.

W okresie osadzenia powód W. B. był jeden raz leczony z powodu infekcji dróg oddechowych z zastosowaniem antybiotyku A., w dniu 10 czerwca 2016 roku.

W kontrolach lekarskich 15 czerwca i 23 czerwca 2016 roku bez zmian oddechowych nad płucami, bez potrzeby stosowania dalszego antybiotyku.

Biegła stwierdziła w opinii, że radiogram klatki piersiowej powoda z dnia 18.09.2015, opisany został jako prawidłowy. W badaniu radiologicznym z dnia 05.07.2016 nie opisano zmian chorobowych w płucach, rozpoznano jedynie stan po złamaniu żebra IX prawego. W trakcie wizyt w ambulatorium Zakładu Karnego powód nie zgłaszał dolegliwości ze strony układu oddechowego. Jak wynika z przedstawionej dokumentacji powód był palaczem tytoniu do 23.02.2016 roku. W związku ze złożoną prośbą z dnia 01.07.2016 o umieszczenie w celi dla osób niepalących został przeniesiony.

W okresie przebywania powoda w Zakładzie Karnym, w oparciu o dokumentację medyczną, nie rozpoznawano u niego przewlekłego schorzenia układu oddechowego.

Pojedyncza infekcja dróg oddechowych nie pozostaje w związku przyczynowym z ewentualnym przebywaniem w towarzystwie osób palących lecz jest wynikiem zakażenia wirusowego bądź bakteryjnego. Przedstawione badania radiologiczne klatki piersiowej są prawidłowe. Powód nie wymagał diagnostyki pulmonologicznej, czy leczenia szpitalnego w zakresie chorób płuc, nie stosowano leków oskrzelowych.

Zasadnicze znaczenie w etiologii schorzeń układu oddechowego ma czynne palenie tytoniu. Palenie bierne w znacznie mniejszym stopniu przyczynia się do chorób układu oddechowego. Wieloletni okres palenia tytoniu może być przyczyną schorzeń układu oddechowego. Najczęściej jest przyczyną przewlekłego zapalenia oskrzeli, rozedmy płuc, przewlekłej obturacyjnej choroby płuc czy raka płuc. Dopiero po pięciu latach od zaprzestaniu palenia ryzyko zachorowania na raka płuc zmniejsza się o połowę.

Dotychczas nie stwierdzono u powoda przewlekłego schorzenia układu oddechowego. Jak wynika z dokumentacji, aktualnie powód przebywa w celi z osobami niepalącymi. W związku z tym ryzyko rozwoju chorób układu oddechowego wynikających z biernego palenia jest ograniczone do zera. Kilkumiesięczny pobyt w celi z osobami

palącymi nie spowoduje choroby układu oddechowego, biorąc pod uwagę wcześniejszy okres palenia tytoniu przez osadzonego.

Schorzenia układu oddechowego wynikające z nikotynizmu mogą rozwinąć się również po zaprzestaniu palenia. Im dłuższy okres niepalenia tym ryzyko rozwoju przewlekłych chorób układu oddechowego zmniejsza się.

Przedstawiona dokumentacja nie daje podstaw do rozpoznania przewlekłego schorzenia układu oddechowego.

Dowód: opinia pulmonologiczna K- 187-188, dokumentacja medyczna K- 178-180

Po doręczeniu opinii powód i ustanowiony z urzędu pełnomocnik powoda nie złożyli żadnych zastrzeżeń ani wniosków dowodowych.

/ zarządzenie i doręczenie K- 194, protokół K- 214 /

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Bezsprornym w sprawie jest, że powód przebywa w Zakładzie Karnym w K.. Nie jest też sporne, że 1 lipca 2016 roku powód złożył pisemne oświadczenie, że nie pali papierosów od dnia 16 lutego 2016 roku.

Sąd zebrał materiał dowodowy opisany w ustaleniach stanu faktycznego, przesłuchał zawnioskowanych przez powoda świadków, zebrał dokumentację skargową, dopuścił dowód z opinii biegłej pulmonolog celem ustalenia czy z dokumentacji medycznej powoda wynikają choroby, które mogą być następstwem przebywania powoda W. B. w celach dla osób palących, przy uwzględnieniu, że powód był osobą palącą do lutego 2016 roku oraz przy założeniu i ustaleniu, że choroby takie wynikają z dokumentacji lekarskiej, określenie uszczerbku na zdrowiu powoda.

W sporządzonej opinii biegła pulmonolog wykluczyła przewlekłe schorzenia układu oddechowego powoda i wskazała, że kilkumiesięczny pobyt w celi z osobami palącymi nie spowoduje choroby układu oddechowego, biorąc pod uwagę wcześniejszy okres palenia tytoniu przez osadzonego.

Biegła wskazała, że powód nie wymagał diagnostyki pulmonologicznej, czy leczenia szpitalnego w zakresie chorób płuc, nie stosowano leków oskrzelowych, brak podstaw do ustalenia uszczerbku na zdrowiu powoda związanego z paleniem i przebywaniem w celach dla osób palących.

Zgodnie z treścią przepisu art. 24 § 1 kc ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne.

W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie.

Przepis art. 448 k.c .stanowi, że w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Przy stosowaniu przepisu sąd bierze pod uwagę całokształt okoliczności faktycznych, w tym winę sprawcy naruszenia dóbr osobistych i jej stopień oraz rodzaj naruszonego dobra.

Powód w przedmiotowej sprawie domaga się od pozwanego Skarbu Państwa – Zakładu Karnego w K. 10 000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, za naruszenie dóbr osobistych i narażenie powoda na doznanie ciężkiego rozstroju zdrowia, którego doznał poprzez osadzenie w celi osób palących papierosy w okresie od 23 lutego

2016 r. - 14 marca 2016 r. w celi m 18 oddziału I, a następnie w celi 5 oddział VII w okresie od 14 marca 2016 – 16. 05 2016 oraz w okresie od 02. 06 2016 do chwili obecnej.

Powód nie wykazał ani naruszenia dobra osobistego jakim jest zdrowie ani zawinienia strony pozwanej. Mając na względzie poczynione ustalenia oraz materiał dowodowy w postaci postępowania skargowego, zeznań zawnioskowanych świadków, opinii biegłej i dokumentacji medycznej - powództwo należało oddalić w całości z uwagi na brak przesłanek do ustalenia winy strony pozwanej lub jej bezprawnego działania oraz brak spełnienia wymogów opisanych w przytoczonych przepisach prawa uzasadniających zasądzenia zadośćuczynienia.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c